

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrație Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice - București**

Serviciul soluționare contestații 1

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - București

Str.Prof.Dr. Dimitrie Gerota, nr.13, sector 2,
București

Tel: 021.305.70.80; Fax: 021.305.74.44

e-mail: Date.MunBucuresti.MB@mfinante.ro

Număr de înregistrare operator de date cu
caracter personal ANSPDCP: 20494

DECIZIA nr. ____/____.2017
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. .X. S.R.L.,
înregistrată la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 1 a fost sesizată de către Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Mijlocii – Serviciul evidență analitică pe plătitori contribuabili mijlocii cu adresa nr. x, înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr.x, completată cu adresa nr. x, înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr.x, asupra contestației formulate de **S.C. .X.S.R.L.**, CUI x, cu sediul social în București, x, reprezentată legal prin dl. x – Administrator și convențional prin avocat x conform împuternicire avocațială seria B nr. x existentă în original la dosarul cauzei.

Obiectul contestației, înregistrată la D.G.R.F.P. București - Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Mijlocii sub nr.x și la D.G.R.F.P.București sub nr.x, îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x și Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. x, emise de AFCM, **comunicată sub semnătură în data de 06.12.2016**, prin care organele fiscale au stabilit obligații de plată suplimentare în sumă totală de **x lei reprezentând accesorii și x lei penalitate de nedeclarare**.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin.(1), art.269, art. 270 alin.(1) și art. 272 alin.(1) și alin.(2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. .X.S.R.L.**

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Mijlocii a stabilit în sarcina societății obligații de plată accesorii în sumă totală de x lei aferente:

- impozitului pe veniturile din salarii = x lei;

- impozitului pe dividende persoane fizice = x lei;
- accize pentru motorină și biodisel = x lei;
- contribuției de asigurări sociale datorată de angajator = x lei;
- contribuției de asigurări sociale reținută de la asigurați = x lei;
- contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator = x leu;
- contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați = x leu.

Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. x , Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Mijlocii a stabilit în sarcina societății obligații de plată accesorii în sumă totală de x lei reprezentând penalitate de nedeclarare.

II. Prin contestația formulată, S.C. .X. S.R.L.solicită anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x și a Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. x, invocând următoarele aspecte:

1. Nulitatea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x având în vedere că:

- temeiul de drept din cuprinsul deciziei este art. 110 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, ordonanță abrogată de Legea nr. 207/2015 începând cu 01.01.2016;
- decizia este lipsită de motivarea în fapt și în drept, simpla indicare a unui temei de drept sau o înșiruire lipsită de explicații neputând fi calificată o motivare în drept a actului administrativ fiscal;
- motivele invocate în cuprinsul actului sunt abrogate.

2. Nelegalitatea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x având în vedere că:

- momentul de la care au fost calculate obligațiile de plată accesorii a fost stabilit cu încălcarea dispozițiilor art. 156 alin. 1 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală;
- debitul asupra cărora au fost calculate accesorii reprezentând accize în sumă de x lei a fost achitat în data de 17.11.2016.

3. Nelegalitatea Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. x având în vedere că:

- organele fiscale nu au aplicat reducerea de 75% la penalitatea de nedeclarare, reducere prevăzută la art.181 alin.2 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală ținând cont de faptul că obligația fiscală principală a fost stinsă în termenul prevăzut de art. 156 alin. 1 din Legea nr. 207/2015 .

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile societății contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

3.1 Referitor la aspectele procedurale invocate de societate

Cauza supusă soluționării este dacă dacă aspectele procedurale invocate de societate sunt de natură să conducă la nulitatea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x, AFPCM a stabilit obligații de plată accesorii în sumă totală de x lei, “*pentru plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri ale bugetului general consolidat*”, în temeiul dispozițiilor “*art. 88 lit c și art. 119 alin 4 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*”

În drept, potrivit dispozițiilor art. 46 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“Art. 46 Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;

c) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului și, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil/plătitor;

d) obiectul actului administrativ fiscal;

e) motivele de fapt;

f) temeiul de drept;

g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;

h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum și ștampila organului fiscal emitent;

i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;

j) mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului.

(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică cuprinde elementele prevăzute la alin. (2), cu excepția elementelor prevăzute la lit. h).”

Prin contestația formulată, societatea invocă faptul că prin decizia de impunere atacată, organul fiscal nu a prezentat motivele de fapt detaliate în baza cărora a fost emisă decizia, iar temeiul de drept invocat în decizie, respectiv art. 88 lit c și art 119 alin 4 din OG nr. 92/2003 erau abrogate la data emiterii acesteia.

Analizând Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x cât și Anexa deciziei respective, se constată că (contrar celor susținute de societate), în cuprinsul lor sunt menționate:

- atât motivele de fapt (detaliate): plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri ale bugetului general consolidat, documentul prin care s-a individualizat obligația de plată principală, cuantumul obligațiilor de plată principale neachitate la scadență, perioada, nr de zile, cota, cuantumul obligației de plată accesorie;

- cât și motivele de drept, respectiv actele normative în baza cărora au fost emise: *art. 88 lit c și art. 119 alin 4 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*

De altfel, Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii nr. 768124/28.11.2016 a fost emisă potrivit dispozițiilor legale în vigoare, respectiv:

- art. 342 alin (1) și art. 346 alin (1) și art. 354 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“Art. 342 Acte normative de aplicare

(1) Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora privind administrarea creanțelor fiscale de către organul fiscal central, precum și orice norme sau instrucțiuni necesare aplicării unitare a prezentului cod se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

“Art. 346 Conflictul temporal al actelor normative

(1) Reglementările emise în temeiul actelor normative prevăzute la art. 354 rămân aplicabile până la data aprobării actelor normative de aplicare a prezentului cod, în măsura în care nu contravin prevederilor acestuia.”

“ART. 354 Abrogări

La data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă:

a) Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare;”

- Ordinul nr. 2447/2014 privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1.438/2009 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, prin care s-a aprobat formularul deciziei referitoare la obligațiile de plata accesorii.

Se reține că decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. 768124/28.11.2016 atacată a avut în vedere prevederile legale aplicabile în vigoare, respectiv dispozițiile art. 46 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care se referă la elementele obligatorii pe care trebuie să le conțină actele administrative fiscale.

Prin urmare, argumentația societății cu privire la lipsa din decizia atacată a motivării detaliate a motivelor de drept și de fapt care au stat la baza emiterii deciziei de calcul a accesoriilor în suma totală de x lei este subiectivă și neîntemeiată.

Nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei nici motivațiile societății referitoare la invocarea unui temei de drept care la data emiterii deciziei de impunere nu mai era în vigoare întrucât debitele asupra carora s-au calculat accesoriile contestate provin din perioade anterioare datei de 01.01.2016 (așa cum rezultă din Anexa la Decizia de impunere nr.x), iar până la data emiterii deciziei de impunere contestată, formularele utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale nu au fost modificate de legiuitor, în sensul actualizării conform dispozițiilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală. (Ordinul nr. 2447/2014 privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.438/2009 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor

fiscale a fost abrogat Ordinul nr. 967/2017 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, emise și tipărite prin intermediul Unității de imprimare rapidă care a intrat în vigoare la data de 27.03.2017).

Mai mult, prevederile legale din OG nr.92/2003 sunt similare prevederilor legale în vigoare începând cu data de 01.01.2016, după cum urmează:

- art. 88 lit c din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare <=> art. 98 lit c din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală;
- art. 119 alin 4 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare <=> art.174 alin 4 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală.

În plus, prezentarea în parte a motivelor de drept sau a unor motive de drept eronate, nu reprezintă motive de nulitate a deciziei de impunere, câtă vreme, conform prevederilor art. 49 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, elementele care conduc la nulitatea actelor administrative fiscale sunt expres și limitativ prevăzute de legiuitor:

“Art. 49 Nulitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

- a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;*
 - b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 46 alin. (6), precum și organul fiscal emitent;*
 - c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.*
- (2) Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de soluționare a contestației, la cerere sau din oficiu. În situația în care nulitatea se constată de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului.*
- (3) Actele administrative fiscale prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 50 sunt aplicabile în mod corespunzător.”*

Astfel, în ceea ce privește susținerea contestatarei conform căreia din cuprinsul deciziei nu reies motivele de fapt și de drept pentru care au stat la baza emiterii deciziei menționate și, mai mult, motivele invocate în cuprinsul actului sunt abrogate, se menționează următoarele:

- actul contestat prevede data la care își produce efectele, prin trimiterea la textul de lege, respectiv art. 111 alin (2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, care stabilește termenul de plată în funcție de data comunicării actului;
- în decizia contestată se precizează *“obiectul actului administrativ fiscal”* respectiv: obligația fiscală pentru care s-au calculat dobanzi de întârziere, perioada pentru care

au fost calculate accesoriile, numărul de zile de întârziere, cota legală și suma de plată rezultată din calcul;

- *“Motivele de fapt și de drept”* sunt precizate chiar în preambulul deciziei, respectiv: *“În temeiul art. 88 lit c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările ulterioare, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri ale bugetului general consolidat, s-au calculat următoarele accesorii:[...]”*.

Având în vedere cele prezentate se reține că neîntemeiate susținerile societății cu privire la nulitatea actelor administrative emise de organele fiscale, fapt pentru care se va proceda la soluționarea pe fond a contestației formulată de **SC .X.SRL**.

3.2 Referitor la nelegalitatea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x

Cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale, în mod corect, au calculat accesoriile din Decizia nr. x

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x organele fiscale au calculat accesorii în sumă totală de x lei aferente:

- impozitului pe veniturile din salarii = x lei;
- impozitului pe dividende persoane fizice = x lei;
- accize pentru motorină și biodiesel = x lei;
- contribuției de asigurări sociale datorată de angajator = x lei;
- contribuției de asigurări sociale reținută de la asigurați = x lei;
- contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator = x lei;
- contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați = x lei.

Prin contestația formulată, SC .X. SRL invocă faptul că obligațiile de plată accesorii au fost stabilite cu încălcarea dispozițiilor art. 156 alin. 1 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, având în vedere că debitul asupra cărora au fost calculate accesorii reprezentând accize în sumă de x lei a fost achitat în data de 17.11.2016.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 119, art. 120 și art.120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală pentru accesorii calculate până la 31.12.2015 și art. 173, art. 174, art. 176 și art. 352 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare pentru perioada după 01.01.2016:

“Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“Art. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se

calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere. (se aplică începând cu 1 martie 2014)”

“Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

“ART. 173 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“ART. 174 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.”

“ART. 176 Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile [art. 174](#) alin. (2) - (4) și [art. 175](#) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.”

“ART. 352 Aplicarea legii noi și ultraactivarea legii vechi

(1) Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare.

(2) Procedurile de administrare începute înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod rămân supuse legii vechi.”

Față de prevederile legale invocate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi/majorări de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și respectiv, penalități de întârziere.

Prin adresa nr.x, Ministerul Finantelor Publice - Directia generală de legislație Cod de procedură fiscală, reglementari nefiscale și contabile și-a exprimat punctul de vedere cu privire la problematica în cauză, menționand că:

“Având în vedere prevederile legale invocate mai sus, respectiv art. 352 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedura Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare

începute după intrarea acestuia în vigoare, respectiv 1 ianuarie 2016. Astfel, pentru procedurile administrative inițiate înainte de 1 ianuarie 2016 se aplica legea anterioară și anume Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Însă aceste prevederi fac referire doar la regulile care guvernează procedura de inspecție fiscală nu și **la regulile referitoare la calculul accesoriilor, pentru care se aplică prevederile legale în vigoare pentru perioada căreia îi sunt aferente.**”

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, cu privire la accesoriile calculate la suma de x lei reprezentând accize pentru motorină și biodiesel se reține că Decizia nr. F-MJ x prin care a fost stabilită obligația de plată suplimentară conține precizări cu privire la termenul de plată făcând trimitere la art. 156 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul fiscal. Astfel, având în vedere faptul că decizia a fost comunicată contribuabilului în data de 26.10.2016 sub semnătură de primire, conform prevederilor legale invocate mai sus, termenul de plată pentru debitul cuprins în decizie este 20.11.2016.

Aceeași decizie la punctul 6 Dispoziții finale menționează faptul că „la prezenta decizie se anexează o situație privind termenul scadent al diferențelor de obligații fiscale principale stabilite suplimentar de inspecția fiscală, în care sunt stabilite, pentru fiecare obligație fiscală principală, în baza prevederilor art.154 și 155 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, componenta debitelor suplimentare și termenele scadente aferente acestora [...] în vederea calculului și comunicării ulterioare a obligațiilor fiscale datorate.”

Drept urmare, Decizia nr. x este însoțită de această anexă reprezentând „Situația privind termenul scadent al obligațiilor fiscale principale stabilite suplimentar de către inspecția fiscală” prin care pentru debitul de x lei reprezentând accize a fost stabilită componenta și termenele scadente.

Prin urmare, având în vedere cele precizate mai sus, organul de soluționare a contestației reține faptul că accesoriile aferente debitului stabilit suplimentar prin Decizia nr. F-MJ x au fost calculate corect, pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență (așa cum este acesta prevăzut în anexa la Decizia nr. x) și până la data stingerii sumei datorate inclusiv, respectiv până la data de 17.11.2016.

Pentru debitele declarate de contribuabil, cuprinse în decizia de calcul accesorii, altele decât cele aferente accizelor, accesoriile au fost calculate de la data scadenței și până la data emiterii prezentei decizii.

Având în vedere cele precizate, precum și prevederile legale, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de S.C. .X.SRL împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x **pentru accesorii în sumă de x lei.**

3.3 Referitor la nelegalitatea Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. x

Cauza supusă soluționării este dacă contestatarul beneficiază de reducerea cu 75% a penalității de nedeclarare stabilită prin Decizia nr. x în condițiile în care acesta a achitat obligațiile fiscale principale în termenul prevăzut de lege

În fapt, Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. x , Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Mijlocii a stabilit în sarcina societății obligații de plată accesorii în sumă totală de x lei reprezentând penalitate de nedeclarare.

Prin contestația formulată, SC .X. SRL invocă nelegalitatea Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr. x reprezentând penalități de nedeclarare având în vedere că organele fiscale nu au aplicat reducerea de 75% la penalitatea de nedeclarare, reducere prevăzută la art.181 alin.2 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală ținând cont de faptul că obligația fiscală principală a fost stinsă în termenul prevăzut de art. 156 alin. 1 din Legea nr. 207/2015 .

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 181 din Legea nr. 207/2015 privind Codul fiscal:

“ART. 181 Penalitatea de nedeclarare în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central

(1) Pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere, contribuabilul/plătitorul datorează o penalitate de nedeclarare de 0,08% pe fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv, din obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere.

(2) **Penalitatea de nedeclarare stabilită potrivit alin. (1) se reduce, la cererea contribuabilului/plătitorului, cu 75%, dacă obligațiile fiscale principale stabilite prin decizie:**

a) se sting prin plată sau compensare până la termenul prevăzut la art. 156 alin. (1);

b) sunt eșalonate la plată, în condițiile legii. în acest caz, reducerea se acordă la finalizarea eșalonării la plată.”

Din prevederile legale menționate se reține faptul că, în condițiile în care plata obligațiilor fiscale principale stabilite prin decizia de impunere se sting prin plată sau compensare la termenul prevăzut de lege sau prin eșalonare, penalitatea de nedeclarare de reduce cu 75% la cererea contribuabilului.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, cu privire la penalitățile de întârziere în sumă de x lei calculate asupra debitului în sumă de x lei reprezentând accize pentru motorină și biodisel se reține că decizia a fost comunicată contribuabilului în data de 26.10.2016 sub semnătură de primire, conform prevederilor legale invocate mai sus, termenul de plată pentru debitul cuprins în decizie este 20.11.2016, iar contribuabilul a achitat acest debit în data de 17.11.2016.

Drept urmare, având în vedere prevederile legale, se reține faptul că societatea poate beneficia de reducerea cu 75% a sumei stabilite cu titlu de penalitate de nedeclarare **în condițiile în care depune o cerere în acest sens la organul fiscal emitent al actului fiscal contestat** , organul fiscal neputând aplica acesta reducere din oficiu.

Având în vedere cele precizate, precum și prevederile legale, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de S.C. .X. SRL împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x **pentru penalitatea de nedeclarare în sumă de x lei.**

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art.46, art.49, art. 342 alin (1) și art. 346 alin (1) și art. 354, art. 173, art. 174, art. 176, art. 181 alin .(1), alin.(2) lit.a) și art. 352 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Ordinul nr. 2447/2014 privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1.438/2009 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, art. 119, art. 120 și art.120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X.S.R.L.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x și Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr. x, emisă de Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Mijlocii, prin care s-au stabilit **obligații suplimentare de plată reprezentând accesorii în sumă de x lei și penalitate de nedeclarare în sumă de x lei.**

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.